

# HOGYAN SZABADULJUNK AZ ELLENSÉG GONDOLATAITÓL

2014. március 9.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Egy nagyon dicsőséges tavaszi nap a mai, itt van már a tavasz a levegőben, köszöntsétek egymást szeretettel. Miután megtörtént az alkalom átadása az Úrnak, a hozott zsebkendők felett hangzik el imádság. Majd egy kisgyermeket mutattak be az Úrnak.

Jim Sanders: A múlt héten egy prédikátortól hallottam – ha Isten azt akarta volna, hogy homoszexualitásban éljenek az Ő teremtményei, akkor például *nem nélkülivé* teremtette volna őket, egyneművé. De Isten nem így teremtette az embert, hanem Ádámnak és Évának teremtette és meghagyta nekik, hogy *szaporodjanak*, sokasodjanak és teljesítsék be a földet. Ehhez pedig két nem szükséges, mint tudjuk és Ő *így teremtette* a világot.

Következő vidéki alkalmak bejelentésére kerül sor. A jövő héten, március 15-én országos, összevont imakör lesz. Erre az alkalomra, március 15-én a pásztorokat és az ima testvéreket is várom. Összevont pásztor és imakonferencia lesz ez, és 10 órakor kezdődik.

A nefilim és mint különböző mutációk, mint óriások fajtáiról lesz szó, mert van, aki kérdezett erről, ezért majd egy kicsit bővebben fogok erről szólni. De másról is szó lesz, mert nagyon sok furcsa és elszabadult tanítás van, amit rendbe kell tenni. A tanításoknak tömkelege áll rendelkezésre a keresztény világban a hívőknek.

Azok az óriások, akiket Dávid megölt... Találnak ilyen méretű óriásokat például Mexikóban is és különböző országokban. Dávidnak is ilyen nagy óriásokkal kellett megküzdenie. Igazából, nem jártam a mélyére ezeknek, hogy hogyan keletkeztek. A lényeg az, hogy legyőztek, ez a fontos.

Ez a háború most is zajlik. Az ördögnek mindig az volt a fő tervvonala, hogy a *vérvonalat* elpusztítsa, amelyen keresztül Jézus születik majd.

Először volt Noé özönvize, ahol Isten elpusztította azt a négymillió embert akkor a földön, akiknek a kromoszómaiban már megjelentek ezek a téves programok. Napjainkban pedig a vége pontosan úgy lesz, ahogy Noé napjaiban volt, mondja a Szentírás.

Az nefilim eltorzult emberi faj számára, génmanipulációban eltorzult ember számára, nem lesz feltámadás például. És azt is vallják némely tanítások, hogy akik a *fenevad jelét* felveszik, ez is *kromoszóma* szintű elváltozáson keresztül megy majd végbe. És akiknél ez a kromoszóma manipuláció megtörténik, vagyis felvállalják, hogy a testükben hordozzák, azok rögtön a tűznek távába vettetnek majd. Nem lesz ítélet számukra.

Jelenleg a légi atmoszférában folyik ez a szellemi harc, a második égben megy ez. A szellemi ima, a *nyelveken* mondott imának java része ezzel is foglalkozik, hogy azokat az erőket, akik ott akarnának behatolni a földi légkörbe, azokat *távol tartja*. Én személyesen *belátást* kaptam ebbe a szellemi birodalomba, hogy ott mi zajlik. Folytonos harc folyik ott.

A jeruzsálemi templom lerombolása előtt a történész, Josephus Flavius látott egy történést. Az *égek pillanatnyi megnyílásáról* számol be. Isten megengedte neki, hogy láthassa azokat az angyali seregeket, akik harcolni jöttek.

Tehát, ahogy egyre *közeledünk* ahhoz a naphoz – én a feltámadás napjának nevezem azt a napot, amikor az *elragadtatásunk* lesz –, ehhez a naphoz közeledve, egyre inkább *természetfeletti* megnyilvánulások sokasága jön majd. A pásztorok, ha érdeklődnek, erről lesz szó kicsit bővebben. Lehet tehát jönni.

A mai napon a tanításnak a lényegi része a *gondolatmeneteinknek* a kiépítése, alakulása. És az újra és újra visszatérő gondolatok menetéről szeretnék beszélni. A gondolatmenetünk egy olyan ciklusnak a *körforgása*, amelynek van egy kezdete és egy vége.

És *újra* kezdetét veszi ugyanaz a gondolatmenet. De a jó dolog benne, hogy *véget lehet vetni* azoknak a gondolatoknak. Az első igevers, ahol ma a Szentírás olvasását kezdjük a következő:

**JAKAB 4,7.**

**7. Vessétek hát alá magatokat az Istennek; álljatok ellen az ördögnek, és elfut (elmenekül) előletek.**

De úgy kezdődik az igevers, hogy először is *vessük alá* magunkat Istennek. Az ördög úgy kezdi, hogy hoz egy *gondolatot*, ami tulajdonképpen egy javaslat.

Isten egy olyan rendszert teremtett bennünk, hogy belül van egy *figyelmeztető* rendszer, egy mechanizmus. Ez a szellemünk, amikor újjászületik. A napnak minden órájában működik ez bennünk, hogy tudjuk pontosan, mikor forduljunk balra, mikor ne forduljunk jobbra, mikor ne tegyünk ezt, vagy azt, illetve mit tegyünk helyette. Sőt a *jó Pásztornak* a hangját meghalljuk, megismerjük és a *téves hangokat* pedig nem követjük a világban.

Apró dolgokkal indul ez. Ha például megyünk az utunkon, és akkor jön egy számítógépes link, vagy egy hirdetés, vagy egy ezzel kapcsolatos tevékenység. Vagy a tetováló hely előtt sétálunk el például, és egyszer csak a gondolat felmerül bennünk, hogy miért ne csináltatnánk magunknak egy ilyen tetkót.

Lehet folytatni bárhol a témakört. Tehát jön egy javaslat. Ha gyülekezetbe jársz például, akkor jöhet az a leheletnyi *sugallat*, hogy ahelyett, hogy gyülekezetbe jönnél, menj el inkább vásárolni. Nézzük az igeverseket, amelyek idevonatkoznak, és azután elmagyarázom.

**2KORINTHUS 10,4–5.**

**4. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmas erősségek lerontására;**

**5. Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtván minden gondolatot, hogy engedelmessédjék a Krisztusnak;**

Ugyanis, még mielőtt újjászülettünk volna, már a gyermekkorunk során kiépül bennünk ez az elmebeli *beállítódás*, hogy miként is gondolkodunk dolgok felől. Vagyis ezek úgynevezett, *isméltődően* megjelenő gondolatminták. Azt kérdezheted, hogy vajon mi ez?

Minden egyes gondolatnak megvan a maga *gondolatmenete*. Minden gondolatnak. Megvan annak a *kezdő* gondolata és a *vége*. Ezeket a gondolatmeneteket újra és újra gondolhatjuk, vagyis *megújíthatjuk* magunkban, vagy *eltörölhetjük*.

Hogyha *lezárjuk* ezeket a *téves* gondolati mintákat, akkor megakadályozzuk azt, amit szeretne *magával hozni*, hogy megtörténjen az életünkben. Vagyis le kell ezeket állítani. Ha ezeket a gondolatokat *nem töröljük*, akkor újra és újra ismétlődően *újfent gondoljuk* magunkban, mint mikor egy rossz kerékvágásba kerülünk.

Milyen hosszú időre nyúlhat ki egy ilyen gondolatmenet? Lehet, hogy két évig gondolgatod. Lehet, hogy két hónapja forgatod, de lehet, hogy húsz éve forgatod azokat.

Azt állítják, hogy az értelmi beállítottságunk *hétéves* korunkra kiépül. Hogyha ez a családban *berögzült* gondolkodásmód marad bennünk, és már hatvan évesek vagyunk, akkor hány éve is munkálkodik rajtad ez a bevett gondolkodási mintasor?

És csodálkozunk azon, hogy vajon *miért nem haladunk* előre a szellemi életünk vonatkozásában. Például miért nem gyarapodunk úgy, ahogy kellene? Hogyha az elménket ugyanis *nem újítjuk meg* Isten Igéjével, akkor ezeket a magunkba szívott *gyermekkori gondolatmintákat* gondoljuk újra és újra.

Az Írások felszólítanak, hogy ne hasonuljunk el e világhoz, hanem *változzunk el* az elménk megújítása által (Róm. 12,2). Tehát ismételten és folytatólagosan, megint *ugyanazokba a rossz kerékvágásokba* kerülünk, csak más és más emberekkel kapcsolatosan. *Más helyeken*, de *ugyanazok történnek* velünk, vagy más köröket járunk, de ugyanazok az élethelyzetek jönnek.

Így van az, hogy sokan mennek el az egyik gyülekezetből egy másikba. Gondolják, hogy ott majd jobb lesz, de *ugyanazok a szituációk* jönnek elő a gondolatmeneteikből fakadóan. Vagy az egyik kapcsolatból kimenekülünk és megyünk a következő kapcsolatba, s ott *ugyanazok a dolgok* jönnek elő, mint az előző kapcsolatban. És ilyenkor okoljuk például a gyülekezetet, de nem a gyülekezet okozta azt a gondot, hanem te, mert az egész tőled indult.

Tehát a gondolati ciklusainkból, a gondolatmeneteinkből, az elképzeléseinkből fakadnak ezek a problémák. Miközben mi vélekedünk tévesen, úgy gondoljuk, hogy a másik okozta a problémát, hogy ő az okozója. És ha így kezdünk egy újabb kapcsolatot, akkor abban az *újabb kapcsolatban* megint *ugyanazok a problémák* fognak előállni.

Vagy vegyük a munkahelyi környezetet. *Ugyanazok a kudarc helyzetek* fognak újra és újra előjönni az üzleti élet során. Ugyanazok a problémák fognak felmerülni. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy benned *nem történt* meg a változás, mert te egy *berögzült* gondolatminta szerint hozod a *döntéseidet*.

Egy ilyen téves gondolatmenet, még arra is képes, hogy *megakadályozzon*, hogy ne juss be az Istentől eleve *elrendelt* legjobb végcélba. Az ilyen sugallatok, javaslatok, amelyek a fejünkbe születnek, képesek arra is, hogy visszavigyenek minket a világba, a világi életbe *visszahúzzanak*.

Franciaországban jártam, és megnéztem, hogy miként élnek a franciák? Igazán mondhatom, hogy szeretik, élvezik az életüket, szeretik a nyelvüket. Megvannak a bevett szokásaik, hogy először vörösborral kezdik az érkezéseiket, azután köszöntést mondanak. Mi azonban nem ebből a világból valók vagyunk, nekünk egy *jobb élet* adatott, mint az, amit a franciák élnek.

## *JIM SANDERS: Hogyan szabaduljunk az ellenség gondolataitól*

Tehát, hogy a gondolati mintáink, a gondolatmenetünk miként befolyásolja az életünknek a folyását, ezt fogom nektek ma megmondani. Miként *jönnek* ezek a gondolatok be az elménkbe? Elsőként hozzánk jönnek például a különböző *médiákon* keresztül.

Huszonegy órában dolgoznak rajtunk, és Isten királyságának *alapelveit* hivatottak szinte teljesen *eltörölni* bennünk. Ez *támadást* jelent az elménk számára. Ugyanis mi az antikrisztusi vagy másként a *babiloni felépítmény* rendszerben éljük az életünket. A Biblia Babilonnak nevezi.

Minden nap ugyanis, amikor bekapcsoljuk a televíziót, onnan is hallunk egy javaslatot, hogy mit tegyünk, azután bekapcsoljuk a számítógépet, a Facebook-ot és igazi problémákkal szembesülünk ott.

Az elménket ugyanis, mintha egy bombatámadás érné, úgy fogják *bombázni* ezek a gondolatok. Miként kezdődnek ezek a gondolatok? És ez itt nagyon fontos. A *javaslatnak* az ereje *kísért* meg.

Az utolsó imakonferenciánkon a mennyei Atya megengedte, hogy a szellemek megkülönböztetése ajándék működjön, valószínűleg azért, mert jól imádkoztunk. Hatalmat vettünk az összes nyájak és a szolgálók felett, a pásztorok felett, hogy a *megtévesztés* szelleme eltávozzon tőlük. És olyan sok *megszabadító* munkát tapasztaltam szellemben – az elmén, a fejen lehetett érzékelni.

Vannak bizonyos *démonok*, akik az utcán várnak ránk vagy a sarkon. Olyan ez, mint egy *cigarettafüst*, kifújuk, és egyszerűen ott van. Ahogy az autóval mentem az egyik utcáról a másikra, minden sarkon tapasztaltam ilyen jelenléteket. A végén azt hittem nekem ment el az eszem, de az Úr megmutatta, hogy mivel erre a tanításra készülök, hogy ez így működik.

Tehát amikor innen a gyülekezetből elmegyünk hazafelé, akár a buszon meglátogathat minket egy nem Istentől való gondolat, egy *javaslat* formájában. – És vajon miért mentünk vissza abba a diszkóba? Egy javaslat formájában jött és az ellenségtől jött.

Az ellenség így kezdi a munkát rajtunk – *javaslatokat* hoz. Mindig is így van ez. Ki nem mondott szavak formájában jön. Ez a gondolat, ami megkísért – ahhoz, hogy *félelmet* is tudjon gerjeszteni az életedben –, ki kell *mondanod* azt a gondolatot. Abban a pillanatban, ahogy azt kimondod, akkor *aktiváltad* azt a gondolatot, s életre kelt.

Az ellenség akár a *médiákon* keresztül hozza ezeket, de akárkit használhat, még a *családtagjainkat* is használhatja erre. Vagy maga az ördög látogat meg, illetőleg a *démoni* serege és *javaslatot* tesz az elménkben valamivel kapcsolatban.

*Valakit* használni fog ebben, hogy ezt a *gondolatot elvesse* bennünk, vagy *közvetlenül* jön az elménkhez. Tehát így, egy gondolattal kezdődik. Ekkor kell neked egy *döntést* hoznod, hogy *harcolni* fogsz azzal a gondolattal, és nem engeded, hogy egy erődítménnyé épüljön ki az életedben.

Az ellenség *hazugságokat* fog hozni, utána sorolja ezeket, hogy bebizonyítsa az ő javaslatának az igazát, és arra várakozik, hogy te végül *egyetérts* azzal. Amikor jön ez a gondolat az elmédbe, azt mondd, hogy rendben van, ez lesz. Az ellenség *várakozik* ezekkel a javaslatokkal, általában megvárja az életünk *leggyengébb* pillanatát.

## *JIM SANDERS: Hogyan szabaduljunk az ellenség gondolataitól*

Nem akkor jön, amikor erőteljesek vagyunk a hitben, vagy amikor gyülekezetbe járunk. Vagy amikor halljuk az Igét, vagy imádkozunk, amikor az Urat szolgáljuk, amikor tűzben van a szívünk Istenért.

Tehát hozza a kísértést, ezt a gondolatot, hogy például ne járj többé gyülekezetbe, vagy ne tápláld többet magad az Igével. A legtöbb hívő sajnos nem medítál az Igén, nem időzik amúgy sem az Igével, csak egy ilyen akadémikus egyetértés szinten van az Igével.

Elkezd az ember vasárnaponként a gyülekezetbe járni, és jön egy gyenge pillanat az ember életében, amikor ez a *gondolat beüt*: ne menj oda vissza, úgysem szeret ott senki, vagy valami hasonló. Az ördög maga szólhatja, vagy hozza ezt valakin keresztül.

Az ördög maga is használja a Facebook-ot. Jön valaki, és azt mondja: ugyan már, ennyit jársz gyülekezetbe? Ennyit jársz evangelizálni? Ilyen sokféle látásod van erről? Túl sokat imádkozol! És akkor ez a gondolat *beül* az elménkbe.

Az én életemben az ellenség az édesanyámat *használta* arra, hogy lebeszéljen, nehogy menjek bibliaiskolába. Attól tartott, hogy valami elvadult fajzat leszek, homoszexuális, vagy valami ilyesmi, s hogy akkor már nem iszogatok többet a cimboráimmal. Küldött egy legjobb barátomat hozzám, hogy beszéljen le róla. Tehát a *javaslatok erejével támadott*.

Amikor jönnek ezek a javaslatok, akkor vagy *egyetértünk*, ezekkel vagy *visszautasítjuk* és elvetjük azokat. Jön a *betegségnek* a gondolata, hogy beteg vagy, s akkor azt vagy elfogadod, vagy elutasítod. *Két* külön út, egyetértesz vele, vagy elveted azt.

Jézus gondolkodott-e valaha az ördög javaslatain? Soha egy pillanatot sem. Soha! Azonnal *megdorgálta* őt az Igével. Ha jön a *fájdalom*, abban a pillanatban le kell csapnod és meg kell dorgálnod, hogy nem fogadom el az életemben egy pillanatra sem.

Tehát a gondolatnak a *kifejlesztése* magunkban, az már a *személy döntésén* múlik. Hogyha jön ez a gondolat, akkor vagy *időzünk* vele, forgatjuk azt a gondolatot, elgondolkodunk rajta, *együttműködünk* azzal a gondolattal.

Van úgy, hogy az ember nem kezd semmit a gondolattal, se nem egyezik vele, se nem veti el. De a probléma ott volt, hogy amikor jött a gondolat, hozta az ördög, akkor nem dorgáltad meg és *nem* parancsoltad el, hogy *távozzon* tőled. Ki kell jelteni: én nem szolgálom ezt a gondolatot ördög, én Istent szolgálom! Nem érdekel az sem, hogy az emberek mit mondanak rólam.

Vagyis a gondolatoknak a javaslati szintjét *el kell vetni*. Vannak olyanok, akik nem vetik el a gondolatot ilyen erőteljesen. Ugyan nem fogadják el, de *gyengék a hitben*, hogy bármit is kezdjenek vele. Ha *nincs táplálás* az Igéből, ha nem vagy erőteljesen az Igén és *nem időzöl* az Igével, akkor ez a ki nem mondott gondolat növekedni fog benned.

Egy pásztorunkkal töltöttem időt nemrégiben, aki Dániából jött hozzánk, és lementünk a West End bevásárlóközpontba. Volt egy találkozásunk ott egy gyülekezeti taggal, aki régen nagyon hűségesen járt ide. És elment mellettünk, a világot szerette, látszott rajta. Évek óta nem jár ide vissza. Pál mondja, hogy *ne a világot* szeressétek.

Tehát, hogyha az embernek az a fájdalom vagy az a betegség ott van, a bennünk levő *hítség* az nem egy stagnáló valami, hanem az vagy *növekszik*, vagy éppen *csökken* bennünk. És az elménket pedig folytonosan meg kell újítani az Igével, és folytonosan Isten jelenlétében, Isten kenetében, istentiszteleteken kell lennünk ahhoz, hogy ez működjön.

Tegnap volt egy csodálatos istentiszteletünk, nagyon-nagyon szerettem ott lenni. Az alkalmaimon azt kedvelem legjobban, hogy én is ott vagyok. Újra és újra meg lehet hallgatni ezeket az üzeneteket az interneten, mert teljesen ingyenesen hozzáférhetővé tettük.

Hallgasd Isten imádatát, Isten dicséretét otthon, hogy a *légkör* azzal teljen meg, hogy Isten van jelen. Mert a világi zene és a *világból* jövő hírek, azok – ha azzal vesszük körül magunkat –, az fogja *beszennyezni* az elménket. Belénk ivódik.

Egy személy, aki járt itt nálunk, az ő nővérével történt, aki ma egészséges dicsőség Istennek. De akkor Ausztráliában az történt, hogy nem volt újjászületve sem, az Úr dolgai sem érdekelték, tanárként élte az életét. Egyetemi hallgató volt előtte. És milyen életet élnek ők? Rock zenét hallgatnak, heavy metal rock zene volt akkor nagyon nagy divatban.

Egyszer csak odajött a testvéréhez és mondta, hogy *halálomon* vagyok. Huszonnégy éves volt. Mondta, érzem, hogy meghalok. Szerencsére, *nyitott* fülekkel fogadta a választ. Újjászületett, Szellemmel beteljesedett és többé nem hallgatta azt a világi zenét. Elkezdte az Igét hallgatni helyette, pótlásnak. És így nagy fordulatot vett az élete. Ma egy bizonyosága annak, hogy ez működik. És még valami.

Vannak olyan keresztény tanok, talán még pünkösdi körökből is, ahol a tanítások még ártalmasabbak, mintha rock zenét hallgatnál. Állandóan az ördögre összpontosítják a figyelmedet, hogy csak az ördögöt figyeld egész nap.

Az ördög nincs benne a szemetes kukában, meg az újságok lapján. A *fejünkben* van, ha *engedjük*. Ő le van győzve, és ezeket a *gondolatokat*, amelyeket javaslatok formájában hoz, *meg kell dorgálni*. A *világ* gondolatai igazi *félelmeket* keltenek. És ha jönnek ezek a félelmek, azonnal mondom: te a lábam alatt vagy, nem fogadlak el, megdorgáltalak!

Ilyen kis *füstgomolyagként* kell elképzelni ezeket a démonokat. Az egyik sarkon volt egy és azzal a gomolyaggal együtt jött egy gondolat. Mi volt az? Hogy majd lesz egy betörés a házban. A *félelem* jött velem.

De hogyha az embert ez megkísérti, és komolyan veszi, akkor még gyülekezetbe sem fog bejönni, annyira remeg, pedig ő maga a pásztor. Tehát meg kell *dorgálni*. Száz százalékban működött ez a kenet. Az autómmal kapcsolatban volt ez a gondolat. Megvallottam: az én területemre nem lépsz be!

Tehát azért mondom nektek, hogy tudjátok kapcsolni valahová, hogy ez a mindennapi életünkben zajlik. A 91-es Zsoltárt megvallom, úgyhogy *semmi nem léphet be* az én házamba az ellenségtől!

Neked is fog javaslatokat tenni, hogy ezt, meg azt tegyél. Szedd össze az ékszereket otthon, tedd be a táskádba, ne hagyj otthon semmit. Jézus példáját követve, abban a pillanatban, ahogy jött az a kísértés, *megdorgálta* az ördögöt. És *nem adott helyet* annak, hogy azt a gondolatot bármilyen formában dédelgette volna.

És figyeld csak meg, hogy az ördög maga is elkezdett *Igéket idézni*, de csűrte, csavarta és tévesen hozta őket. Ilyen bőven van ma is. Tehát, ha jön ez a *javaslat* az ellenségtől, abban a pillanatban meg kell *dorgálnod* az *Igével*. Meg kell akadályoznod ugyanis, hogy az a gondolat beléphessen az életed légterébe. *Le kell állítanod!*

**ZSIDÓ 10,23.**

**23. Ragaszkodjunk a reménység hitvallásához tántoríthatatlanul, mert hű az, aki az ígéretet tette.**

## ***JIM SANDERS: Hogyan szabaduljunk az ellenség gondolataitól***

Mert hű Ő. És ezt jelenti a mi *megvallásunk*. Ha valaki épp csak újjászületett, akkor nincs még kiépítve az Igének ez a körforgása az életében, hogy a szívében van az Ige és a szájában ott van a megvallása annak.

És ha jönnek a tünetek, és azt mondja az illető, hogy jaj, a torkom, hogy berekedtem és milyen gyenge vagyok. Mit kell mondani *e helyett*? Hadd mondja a gyenge, hogy *erős vagyok!* És legalább egy Ige kell, hogy legyen nálad, amit tudsz *idézni*. Például az 1Péter 2,24 szerint elmondod, hogy az *Ő sebeivel te meggyógyultál!*

### **1PÉTER 2,24.**

**24. Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.**

És hogy a fej vagy és nem a farok. És gazdag vagy, mert mindent nekünk adott. Az Efézus 1,3-ban mondja az Ige, hogy minden *szellemi áldással* megáldott minket.

### **EFÉZUS 1,3.**

**3. Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban,**

Ez az áldás a *szellemi birodalomban* van. A hitünket és azt a látást erről – hogy mi ezt látjuk, hogy így van – nekünk kell *kiépíteni*, és akkor leszünk képesek *elvenni* azt. És közel van hozzánk ez az Ige, a *szánkban* és a *szívünkben* van a hitnek ez a beszéde.

### **RÓMA 10,8.**

**8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.**

Soha nem volt semmilyen gondom az ördöggel. Tudtam, hogy ő valóságos, hogy itt a földön van, s ő a *megtévesztő*. Ezért az Igét komolyan vettem és *beépítettem* a szívembe, s nem vártam meg, hogy jöjjön az első tünet, hogy akkor kezdjek majd védekezni, hanem *előtte kiépítettem* ezt az erőt, ami egy *védelmet* jelent az életemre. Ez egy *szellemi fegyverzet*, ami így kiépült az évek során, ez egy aura, egy védelmi légkör, ami körbevesz.

Az, hogy az embernek *betegségi tünetek* vannak a testében, semmi köze a hitéhez. A *szellemünk hite* lesz arra képes, hogy visszahozza a testet abba az állapotba, hogy az újra egészséges. Az ördög, amikor jön, azt fogja mondani neked, hogy te beteg vagy.

Te akkor válaszold azt, hogy *Jézus sebeivel* meggyógyultál! Én akkor, kettőezer évvel ezelőtt *meggyógyultam*, s én ezt az Igét most *elfogadtam*, ellenállok ezeknek a tüneteknek! Te ördög pedig beszélj Jézussal!

Ha az embernek megvan már, amiben hisz, akkor nem kell többé, hogy abban hite legyen. Ha az ember hiszi, hogy lesz egy autója, és azután meglesz az az autó, akkor már többet nem kell hinned benne, hogy lesz egy autód.

A hitünket arra használjuk, hogy amikor *imádkozunk*, akkor higgyük, hogy megvan, hogy *elfogadtuk* és akkor lesz meg nekünk. Így kell magunkat tehát előre vinni a hitben. Ez a hatalom ez egy *örökölt hatalom*, Jézus adta nekünk.

Az elmúlt héten beszéltünk erről, hogy *Ővele* együtt haltunk meg és *Ővele* együtt támadtunk fel. És *Ő* a *Feje* ennek a Testnek, mi pedig a földi krisztusi *Test* tagjai vagyunk. Az ördög a *lábunk alatt* van, mert le van győzve! A te feladatod, hogy ezt *kikényszeríted* ebben a világban, hogy ez így is legyen. Egy kis kovász megrontja az egész kenyert.

## *JIM SANDERS: Hogyan szabaduljunk az ellenség gondolataitól*

Ezért én magamat *teljesen odaszántam* az Úrnak és felszámoltam az addigi életemet, a munkahelyemet, s azt mondtam, hogy elmegyek misszionáriusnak. Az utolsó, amit hallottam a prédikátortól, arról szól Timótheus 2. fejezetében (2Tim. 2,2–3), hogy az Úrnak *jó katonája* legyél, és az nem merülhet el a világ dolgaiban.

Mint amikor az ember a szekrényében rendet tart. Azt hiszem, az enyémben olyan rend van, hogy annál nagyobb soha nem lesz. Volt idő, amikor zsúfolásig tele volt cuccokkal, és ilyen az emberek élete sokszor.

Ezrével vannak oda bezsúfolt dolgok, amiben nem jutottak előbbre az életben. Mi szeretünk mindent abban a pillanatban lerendezni, ahogy lehetséges megoldást találni, a számláinkat is átutaljuk azonnal és az épületünkben is szeretünk *pedáns rendet* tartani.

Ha például a közlegő alkalmairól beszélek a pásztoraimmal, az Úr hozza elő, hogy ott kell, hogy legyen egy összejevetel. Az Úr nagyon komolyan kijelöli ezeket a helyeket, hogy hová kell mennem. Most például tudom, hogy Soltra kell, hogy majd menjek. Solton így hamarosan evangelizálni fogunk. Az Úr komolyan gondolja ezeket. Ezért, ahogy Ő szól, azonnal szeretek rátérni a szervezésre.

Nem szeretem, ha csak úgy lóg rajtam, hogy még nem tettem semmit vele. A számláimat sem szeretem, hogy csak úgy lógnak a levegőben, sem a magánszámláim, sem a gyülekezeti számláim. Mert ugye az *kihatással* van az emberre.

Így tudom a *szellememet tisztán* tartani, hogy *hallhassak* az Úrtól. És tudok így dolgokat, amit sem a pásztoraink, sem az evangélistáink nem tudhatnak. Négy-öt évvel ezelőtt is tudtam dolgokat, ma sokkal többet tudok. Ez ezzel a *hivatallal* jár.

És ha elmondanám nekik, lehet, hogy akkor sem tudnák. De ezek azért vannak, hogy segítsenek minket. Nem azért adta nekem Isten ezeket, hogy az én királyságomat építsem vele. Ha az eredeti életemet választottam volna, akkor ma milliárdos lehetnék Texasban.

Más mentalitás van itt, teljesen másként él az ember itt. A ti korosztályotokhoz viszonyítva a kintieket, kint teljesen másként élnek és másként is gondolkodnak kint. Tehát én azért hívatam ide, hogy megtanítsalak benneteket a *Biblia szerint gondolkodni*, ami abban le van írva.

Mi a Sionhoz [Gyülekezethez] tartozunk, a Sion hegyéhez járultunk, és ezért nekünk köteles részünk e szerint gondolkodni. A Sionnak a mennyben levő része úgy tekinti, hogy nincsenek nemzetek. Tegnap például valaki, ahogy újjászületett, viszik fent a hírét, hogy az XY újjászületett. És figyelemmel kísérik ezeket, hogy itt a földön ez hogyan zajlik.

Sok bajba keveredtek a mieink, kölcsönöket, hiteleket vettek fel, a világnak a különböző ütközéseibe beleütköztek. Én akkor is figyelmeztettem sokakat, hogy ezt ne tegyék, de mindegy. Az ember a hibáiból is tanul különben.

De vannak, akik a saját életüket ezzel teljesen tönkretették. Van azonban nekünk egy felsőbb bíróságunk és ott garantált, hogy *hétszeres kárpótlás* jár nekünk mindenért, hogyha a *hitünket nem engedjük el*, a hitünket nem adjuk fel.

Amikor a megvallásainkat megtesszük – ragaszkodjunk a hitmegvallásainkhoz –, *nem ingadozunk* benne, ez ezt jelenti. Vagyis a *megvallásainkhoz ragaszkodnunk* kell, nem ingadozhatunk.

Jönnek ezek a javaslatok – az életünk bármely területére érvényes –, mi az, amit tennünk kell? Vegyük elő a megvallásainkat és a *megvallásaink erejével*, a hitünk megvallásaival



*állítsuk le* a kétkedés és a gondolatok erejét. És ha az például egy téves gondolatmenet, akkor romboljuk azt le.

*Érveket* fog hozni az ellenség, hogyha ezt teszed, akkor ez és ez fog történni. Vagy ha úgy döntesz, akkor az lesz a következménye. Elkezdünk tehát érvelgetni és ezeket a gondolatokat *forгатjuk* magunkban. Újra és újra gondoljuk, *időzünk* ezekkel a gondolatokkal. És azután újra hozza azt a gondolatot, s a végén már üvöltönek ezek a gondolatok bennünk.

Tehát a gondolatok így [*sugallatként*] jöhetnek hozzánk, vagy akár valaki *szólta* ezeket nekünk. És akkor kezdődik ez a *harc*, amikor te vissza kell, hogy szóljál, és meg kell, hogy válaszold azt az Igével.

Az egész szellemi birodalmat meg fogja *nyitni* számodra ez a harc. De ha *nincs benned* az Ige mélysége, hogy ezeket az érveléseket meg tudd jól válaszolni, vissza tudj vágni az Igével, akkor nincs lehetőséged a harcra. Ezért kell *telve lenni* az Igével.

Az elménk tele van különböző érvelésekkel, érvekkel, vitapontokkal. Ezek a *viták* mindig *tényekre* alapulnak. A tényeket pedig elkezdjük *érvelgetni* egymással. És miközben ezeket a gondolatokat így forгатjuk, és az érveinkkel alátámasztjuk, közben felépül egy *teljes képzet*, vagy elgondolás lesz belőle.

És így kezdődik, hogy jön egy gondolat és a vége az lesz, hogy az illető már nem jár gyülekezetbe. Ma már nem gyülekezetbe jár, hanem visszament a világba, vagy a klubnak lett a tagja, vagy a bevásárlóközpontokat járja.

Olyan fiatal vagy ehhez, hogy te állandóan gyülekezetben legyél, neked élni kellene még az életedet, így nem jutsz semmire – mondja a világ. Amikor a *jutalmainkhoz* érkezünk majd, el nem tudod képzelni, hogy milyen jutalmaink lesznek. Az örökkévalóságra fogjuk kapni azokat.

Amikor *megkísért* minket ezekben a dolgokban, legyen az a család dolgai vagy a vállalkozásunk dolgai, nem érvelgettek az Igével, *nem választották meg* azt az Igével és a gondolat lett a győztes.

Jártak olyanok közénk a gyülekezetbe, akik ma a Facebook-on olyan dolgokat lájkolnak, meg kapcsolódnak hozzá, amit el nem tudnánk képzelni. És megkértük őket, hogy hozzák meg a döntést, és ma nincsenek itt, mert azokat kedvelték. Teljesen *esztelennek* tűnő döntéseket hoznak. Akik gúnyolják a keresztényeket, azokkal hogyan lehet közösséget vállalni?

Tehát ezek a viták *érvekre* épülnek, de olyan érvekre, amelyeknek *semmi igei alapjuk* nincs. Ezek a tények, amelyekre az érveidet építed, ezek pedig a jó és a gonosz tudásának fájáról valók. Ezek a vitaérvek a *bukott tudás fájáról* vannak.

Arról a tudásról hozod ezeket elő, amelyet Ádám választott magának. Úgy gondolta, hogy Isten valamit visszatartott tőle, a teljességet akarta magának, és Isten szavának *engedetlen* volt. Ezek az érvek pedig a jó és gonosz tudásának fájáról lettek szakítva.

Ez a bukott tudásnak a forrása, amikor így érvelgetsz. Tényekre épülnek ezek az érveléseink, ami a *romlott tudásról* származik. Így mondom például, hogy az édesapám rákban halt meg, s ez nálunk egy örökletes családi betegség. Vagy szív elégtelenségben, szívrohamban. De az *sem generációs*, örökletes betegség!

Az afroamerikaiakra mondták, hogy szívrohamokban halnak meg, mert örökletes. De ez is hazugság, nincs tudományos tényekkel alátámasztva. Tehát ezek a tények nincsenek alátámasztva. Ennél vannak *magasabb rendű* tények, és ez a magasabb rendű valóság pedig a mi *igazságunk*.

## *JIM SANDERS: Hogyan szabaduljunk az ellenség gondolataitól*

A tények, tényállások azok állandóan változhatnak, a mi *igazságunk az nem változik*. Az igazság, az igazság volt a tényállás előtt is, és a tények során is, hogy hogyan alakult, és miután a tények lezárultak utána is.

Mielőtt a betegség jött volna, Jézus azt mondta, hogy az én *sebeimmel meggyógyultál!* Az igazság az igazság volt, a betegség és a depresszió előtt is, és a nehézségeid előtt is ez volt az igazság. És a tények, az érvek nem állnak meg az igazság tükrében.

Vagyis a *harc* így áll: az *igazság*, és a józan ész diktálta *tények* harcolnak. Mondod, hogy az édesapám ebben és ebben *meghalt*. Jézus meg azt mondta, hogy *megváltást* kaptunk a törvény átkától. Ezzel hogy lehet érvelgetni, hogy nem így van?

Tehát ezek a félelem szülte gondolatok a *hitetlenség gondolatai*. Azért vagy *gyenge*, mert nincs benned az Ige, és azért esel bele ezekbe, mert *nem harcoltál*, nem álltál ellen ezeknek az igazsággal. Itt az ideje, hogy felébredjünk és megharcoljuk ezt a harcot.

Jönnek ezek a javaslatok az ellenségtől, hogy te leszel a következő, akit kirúgnak a munkahelyedről. Dorgáld meg: hazug vagy ördög, Jézus nevében *megdorgállak!* Az ördög tényeket fog hozni és emberi érveléssel támasztja alá. Miért vagy depressziós? És hoz egy okot rá. Vagy például: senki nem szeret téged.

És elkezdted ezt a gondolatot *dédelgetni*, forgatod magadban. Ehelyett azt kell mondani, hogy nem vagyok hajlandó ezt a gondolatot gondolni, *megdorgálom* a Jézus nevében. És akkor *megtörted* annak a gondolatnak az erejét. Minden gondolatnak képes vagy így megtörni az erejét, amely benned ki akar építeni egy erősséget. Ámen!

És azt hiszem, hogy ezt így végig gondolva, nagy segítségünkre volt. Az egyik fiam azt gondolta, hogy az ellenségnek ellenállni annyit jelent, mint ellenállni az orvosoknak.

Használunk kell azt az *igei tudást*, amit az Úr nekünk adott. A *kötés* és *oldás* hatalmáról taníthatok nektek napestig, de ha nem kezded el használni, akkor az, neked nem hoz épülést. Tessék elkezdni *használni!* A gondolatokra és javaslatokra is kell használni.

Mondom neked, hogyha az ott belül benned ott van a Szent Szellem által kiépített mechanizmus, a te szellemed és a Szent Szellem *vezetnek* téged. Vagyis fel kell növekedned szellemben oda, hogy mindaz, amit tettél és kudarcba fulladt, garantálom, hogyha megnéznéd, ha vissza tudnád pörgetni, volt benned belül egy *vészhang*, hogy azt ne tedd. De te annyira akartad azt, úgyhogy meg is szerezted.

És vannak szolgálók, akik ilyen döntéseket hoztak tévesen, és két évükbe került, míg abból ki tudtak kecmeregni valahogy. Mondták, hogy tudták belül, hogy ne tegyék. Az Urat kérheted, hogy Uram, engedd, hogy erre menjek. Mit fog mondani? Menjél.

Egy dolgot el kell könyvelnünk, hogy *Isten okosabb* nálunk. És meg fogod találni, hogy ez így igaz, csak lehet, hogy idő kell hozzá. Belekeveredhetünk ugyanis dolgokba. Voltak, akik gazdagságot, vagyont, házakat, pénzt veszítettek el rossz döntésekkel. Tudtam, hogy rossz döntést hoztak, és a rossz útirányt választották.

Nem kérdeznek engem túl gyakran az emberek, hogy milyen döntést hozzanak, mert mindenkinnek magának kell döntenie ezekben. Ha megvetted az új autót, és ahogy kihajtasz, leesik a négy kereke, akkor kit tudsz okolni érte? A keresztények a legrosszabbak ebben a dologban.

## *JIM SANDERS: Hogyan szabaduljunk az ellenség gondolataitól*

Elkezdenek valakit okolni, de már előre eldöntötték, hogy mit akarnak, mielőtt még imádkoznának felőle, hogy miként döntsenek, hogy Istentől mit hallanak. Tehát csak félrevezetik magukat. Nincs értelme leülni, imádkozni akkor, hogy Uram miként legyen, ha *nem akarod meghallani* azt, hogy esetleg Isten azt mondja, hogy nem.

Tehát vannak a *javaslatok* bennünk, és van a Szent Szellemnek ez a *drága vezetése*, hogy zöld lámpát, vagy akár pirosat mutat neked. Ha van egy *bizonytalansági* tényező benned, lehet, hogy azt a dolgot meg kell tenned, de csak majd *később*. Később az Úr előhozhatja, hogy most már itt az ideje, nyugodtan menj arra.

Volt, hogy akartam indulni egy irányba evangelizálni és abban az időben nem volt ott az ideje, csak később. Mert nem akarunk ilyen kudarcokat, hogy teljes kudarcba fulladjon a dolog. Ha valamit az Úrtól veszünk az jó, csak meg kell találni az *idejét*.

Július utolsó két hetében jön egy vendégünk és két pásztor-összejövetelt is tervezek vele. Próbálok úgy elosztani a szolgálatait, hogy ne egy helyre gyülekezzünk 20-30 busszal, és ne férjünk be, hanem elosztani hely szerint, hogy kellemesen elférjünk.

Anglikán egyháznak papja volt húsz évig, azután onnan kivált és egy *apostoli kenetet* hordoz az életén. Hat-nyolc apostoli szolgálattal álltam kapcsolatban az életem során, a csúcson szolgáltak ők, teljesen más klasszisban és még lesznek újabbak.

A teste felett hatalmat fogunk venni, ahogy ő ideér, mert dialízisre kell járnia hetente többször. Úgyhogy hiszem, hogyha mi vendégül láthatjuk itt, akkor hatalmat vehetünk a teste felett. És meg tudjuk ezt változtatni, hogy a veséi életre keljenek. Teljes gőzerővel szolgál így is. Nem áll meg egy pillanatra sem, a testében sem, semmilyen vonatkozásban.

Egy másik ilyen szolgálónak, aki korban már előrehaladott, három szívinfarktus volt már. Tehát bizonyos gluténmentes diétát kell tartaniuk, hogy ne egyenek annyi fehér lisztes kenyeret. Árpád testvérünkre is vonatkozik ez, aki szintén teljes gőzerővel futott eddig, de most kapott egy kis pihenőt.

Tehát meg kell azt tanulnunk, hogy hogyan lehet *hosszú életet* élnünk a földön, úgy, hogy az *Urat szolgálhassuk* teljes egészségben. Én úgy tervezem, hogy itt maradok még a földön, és gondolom ti is. A menny örökre vár minket, nem kell elsietni.

Álljunk fel, megvallást fogunk tenni most. Be kell *zárunk* egy-két ajtót. Úgyhogy mondjuk el együtt:

Uram, bezárom az ajtókat olyan gondolatokra, javaslatokra, amelyeket az ellenség hozott az elmémbe. Elátkozom ezeket és megsemmisítem, lezárom, véget vetek ezeknek. A Te gondolataidat fogadom helyette, a Te útmutatásodat, a Te vezetéseidet, ami a Szent Szellemtől van. Még tisztábban kívánom ezeket, megváltozom ebben, és ezeket belém helyezed, egy vészcsengőt adsz nekem, egy figyelmeztető jelzést, hogy képes legyek egyenesen előre haladni, gyarapodásban, a Te terveidet és a szolgálatodat tekintve, az üzleti dolgaimban, munkahelyi dolgaimban, hogy megkössöm az ördögöt. Nem tudja ellopni az én munkámat, az én gyarapodásomat, mert ellenállok neki. Ellenállok minden gonosz gondolatnak, javaslatnak, ami Isten Igéje ellen lenne. A Te tervedet akarom az életemre. Kérlek Uram, egy friss kenetet adj, egy bátorságot adj, hogy megdorgálhassam az ördögöt, és hogy egy jó életet élhessek, egy gyarapodó életet, amíg itt élek a földön, egészségben, a Jézus nevében. Minden dicsőség a Tiéd legyen. Hallelúja. Ámen!

***JIM SANDERS: Hogyan szabaduljunk az ellenség gondolataitól***

Tehát mondjuk ki az igazságot, ha kísért az ördög! Sok *gyógyító kenet* van jelen. A Szent Szellem nem szunnyad el, még az alkalom után sem fejezi be a munkát. Mert az ajándékok sora már az alkalom *előtt* is tapasztalható és az alkalom vége *után* is folytatódik. Folytonosan működnek. Dicsérjük az Urat! Áldás legyen rajtatok, uralkodjatok az életben!